

ת"פ 66603/12/14 - מדינת ישראל נגד ב ג

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 66603-12-14 מדינת ישראל נ' ג

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ב ג

הנאשם

גזר דין

הנאשם, יליד 1963, הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו אירוע מנובמבר 2014 של איומים כלפי גרושתו, בעת שהגיע למפגש עם ילדם המשותף, ופרץ ביניהם ויכוח על אופן הלבשת הילד. במהלך הויכוח נכנס הנאשם לביתה בניגוד לרצונה, והיא הודיעה לו שאם לא יצא מהבית היא תזמין משטרה.

הנאשם צעק לעברה בתגובה: "מי את חושבת שאת, אם לא תירגעי אני אקבור אותך".

לנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ואיומים, מהשנים 1994, 2004 ו-2014. הוא נדון פעמיים למע"ת, ובפעם השלישית, בספטמבר 2014, הורשע בעבירת איומים ונדון ל-37 ימי מאסר בפועל וכן הוטל עליו מאסר על תנאי בן 5 חודשים. האירוע נשוא כתב האישום התרחש כחודשיים בלבד לאחר מכן, ולפיכך המע"ת הינו בר הפעלה בתיק זה.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הופנה הנאשם לתסקיר שירות המבחן, אשר יבחן את הפעלת התנאי או הארכתו. המאשימה הודיעה כי בכפוף לתסקיר חיובי, תעתור להפעלת המע"ת בדרך של עבודות שירות.

מהתסקיר הראשון שהוגש עולה כי הנאשם גרוש ואב לארבעה ילדים. מוכר למערכת בריאות הנפש על רקע הפרעת אישיות גבולית ואנטי סוציאלית, וכן סבל בילדותו מבעיות קשב וריכוז. כן עולה כי הנאשם גדל בתא משפחתי רב בעייתי, וכתוצאה מכך מתאפיין בסגירות ובקושי ליצור תקשורת מקדמת במצבי קונפליקט או תסכול. נסיונות שערך שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול פסיכיאטרי או במסגרות למניעת אלימות במשפחה לא צלחו, והנאשם ביטא מוטיבציה נמוכה ונמנע מלהתייצב למפגשים שתואמו, לטענתו מחמת קושי להתפנות לכך עקב דרישות מקום העבודה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתייחס באופן מצמצם ושטחי לקשר הבעייתי שמנהל עם המתלוננת, שלל בעייתיות בהתנהלותו ושלל דפוסי אלימות, כשהוא מציג תדמית תקינה. עם זאת צויין כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, וכי גרושתו מסרה כי אינה חשה מאויימת ואינה חוששת מהתנהגותו.

עמוד 1

לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית והמליץ על הפעלת המע"ת בדרך של עבודות שירות.

יצוין כי הנאשם הופנה לחוות דעת הממונה על עבודות שירות, אשר לא מצא אותו כשיר לביצוע עבודות שירות מאחר שהנאשם לא הציג אישור לנחת דעתו של הממונה מאת הפסיכיאטר המטפל, לפיו הוא כשיר לעבודה של חמישה ימים בשבוע עם קהל ללא השגחה.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר באיום בוטה שהנאשם הפנה כלפי המתלוננת בביתה, וכי הערכים החברתיים הנפגעים מביצוע העבירה הם שלווה נפשה של המתלוננת ותחושת בטחונה האישי.

מתחם העונש ההולם, בנסיבות אלה, נע לדעת המאשימה בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בתסקיר שלילי, וכי בהתאם להסדר מבוקש להפעיל את המאסר על תנאי וכן להטיל עליו עונש בתוך המתחם, באמצע המתחם כאשר המאסר על תנאי יופעל במצטבר וכן הטלת מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם ביקש מבית משפט לעשות שימוש בסמכותו על פי סעיף 56 לחוק העונשין ולהאריך את המאסר על תנאי. לדבריו, האירוע התרחש בנובמבר 2014, לפני שנתיים וחצי, ומאז לא נפתחו תיקים חדשים ולא היו חיכוכים נוספים עם המתלוננת. כחודשיים לאחר האירוע הנאשם והמתלוננת התגרשו, חייהם נפרדים וכל אחד מנהל בית משלו.

הוצג מכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם, לפיו הוא עובד באופן מסודר כנהג משאית בחברת משקאות. כן הוצג פלט תיקים בהוצל"פ המלמד כחי לנאשם חובות גבוהים, ולטענת הסניגור הנאשם עובד שעות רבות כדי לכסות את חובותיו.

כן צוין, כי שתיים מהרשעותיו הקודמות של הנאשם הינן ישנות מאד - עבירות מלפני 13 ו-23 שנים. רק ההרשעה האחרונה הינה מלפני 3 שנים, ובמסגרתה הוטל עליו עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים על עבירת איומים. לטענת הסניגור, מדובר במאסר על תנאי ארוך ולא מידתי, ולכן אין זה צודק וראוי להפעילו בחלוף כשנתיים וחצי, כאשר מאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. הסניגור ציין עוד, כי מתווה ההסדר היה בכיוון שבכל מקרה לא יוטל מאסר מאחורי סורג ובריה אלא עונש חלופי של עבודות שירות, וכי העובדה שהנאשם לא הצליח להציג מסמך להנחת דעת הממונה אינה צריכה להביאו אל מאחורי סורג ובריה.

לעניין התסקירים, הדגיש הסניגור כי המתלוננת אמרה לשירות המבחן שהיא לא חוששת מהנאשם, והדבר מלמד כי האירוע הינו נחלת העבר וכי המסוכנות הנובעת ממנו כיום למתלוננת הינה נמוכה. לפיכך טען הסניגור כי מדובר בנאשם שהוכיח את עצמו מזה שנתיים וחצי, ועל כן אין למצות הדין עמו ויש לתת לו הזדמנות נוספת.

דין

המדובר באיום שהושמע במהלך ויכוח על ענייני דיומא, שתוכנו חריף מילולית, אך עולה מכתב האישום כי נאמר כהתלהמות סתמית בעידנא דריתחא, ללא כל כוונה קונקרטיית לממשו.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה ועד מאסר בפועל של מספר חודשים.

לנוכח היותן של שתיים מההרשעות הקודמות - ישנות מאד, איני רואה מקום לקחת אותן בחשבון לעניין הענישה.

ב-10 השנים האחרונות, הורשע הנאשם פעם אחת בלבד, בשנת 2014, בכתב אישום הכולל שתי עבירות אימים, אשר אחת מהן היתה איום מילולי כלפי גרושתו, בדומה לכתב האישום שבפני, והשניה - איום שהשמיע באזני שוטרת בעת שהגיע לתחנת המשטרה להגיש תלונה נגד המתלוננת, ולפיו "יעיף למתלוננת את הראש". הוטל על הנאשם מאסר בפועל כימי מעצרו וכן מע"ת של ששה חודשים.

אמנם, האיום נשוא כתב האישום הנוכחי ארע כחודשיים לאחר הטלת המע"ת, אך מאז ועד היום חלף פרק זמן של שנתיים וחצי מבלי שנשנו אירועי אימים נוספים מצידו של הנאשם, והמתלוננת מסרה כי אינה חוששת מפניו.

בנסיבות אלה, הגם שהנאשם לא השכיל להשתלב בטיפול שסייע לו לרכוש כלים למניעת הישנות אירועים דומים בעתיד, הרי שהתנהגותו בפועל מלמדת על הפנמת הלקחים ושליטה במוצא פיו, הן כלפי המתלוננת והן כלפי כולי עלמא. הנאשם אף מתפקד באורח תקין ומשולב בתעסוקה יציבה.

נראה על כן כי הפעלת המע"ת, ולו גם בדרך של עבודות שירות, לו היה הנאשם נמצא כשיר לכך, קל וחומר בדרך של מאסר בפועל, עלולה לקטוע את רצף התפקוד התקין של הנאשם, לדרדרו לחיק חברה עבריינית ולהחמיר את מצבו הכספי הבעייתי בלאו הכי, באופן שלא יהיה בו לתרום לשיקום הנאשם אלא להפך. מנגד, לא נראה כי מסוכנותו של הנאשם, כפי שהיא עולה מהתסקירים, מצדיקה הרחקתו מהמתלוננת בפרט, ומהחברה בכלל.

לפיכך אני מורה על הארכת המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 14-07-45156, למשך שנתיים מהיום.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלוננת בסך של 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.9.17.

אני גוזרת על הנאשם קנס בסך 500 ₪ או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.9.17.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18 יולי 2017, במעמד הצדדים.

